

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita & Rebus gestis P. Petri Canisii, De Societate Jesv,
Commentarii**

Sacchini, Francesco

Ingolstadii, 1616

Precatio ardens, & quædam colluctatio cum Deo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41515

bus, & cupiditate maxima penitus laborare, & quandiu ab huius agri cultura non reuocamur, nihil æque fitire, ac germanicæ messis, & bonorū in illa operariorum, nostrorum verò præsertim confirmationem, lætumq; successum. Et aliis ad eundem literis, Breui fortasse Vienna nobis martyres dabit: ex quibus vtinam partem habere aliquam mereamur. Sed in fide, magnaq; fiducia, ac animi virtute inuicta persistamus: tantoq; magis ad arma spiritualia confugiamus, quo fortius imminet, ac premunt hostes Christi, pestes Ecclesię, & ministri Satanæ. Quare fratres omnes magis, ac magis, vt in officio confirmentur, & ad pugnandum instruantur decet, quia nunc fortes in acie milites Christi stare, omniaq; aduersa contemnerē, & ad mortem quamuis horrendam paratos esse tempus requirit, vt hæc professio iubet in Christo Iesu Domino. Is gratiam nobis suam augeat, vt in hac tot modis dissipata vinea quibuscunq; modis possumus indefesse laboremus: & in lacrymis seminemus, quæ aliquando in exultatione metamus.

Ex eodem flagrantissimo caritatis æstu ori-
bantur ardentissimæ illæ preces, assiduæq; voci-
fera-

*Precatio ardens,
& quadam col-
luctatio cū Deo.*

ferationes ad Deum, sacrificia, ieiunia, vigiliae, & omnia afflictationum genera, per quæ pereuntibus animis misericordiam æterni Numinis aduocaret. Euenit quondam Viennæ, vt P. Georgius Shererus tum iuuenis, deinde vir & actione virtutis, & Euangelij prædicatione clarus, ex Canisij conclauis personantibus excitus clamoribus per feræ foramē immitteret oculos inspecturus, quid esset rei. Dum autem curiosius & lumina, & aures admonet, videt prouolutū in genua Patrem, auditq; cum Deo in oratione non modò instar Patriarchæ Abrahæ cum animi, & vocis contentione magna colloquentem, & disputantem, sed velut Iacob luctantem cum Angelo, velut Moysen in confectione positum in conspectu eius, vt auerteret iram eius, ne miserrimas septentrionis gentes disperderet. Quo precandi genere ipsemet se optime usum demonstrat, cum Cananæ Euangelicæ perseuerantem instantiam explicans illud tam aptè describit. Quid autem, inquit, istud est aliud, nisi vt Scriptura loqui solet, toto pectore clamare ad Dominum, seu inuocare, ad eoque cum Deo pugnare, & omnipotentem capere, ligare, vincere? Nimirum seria, forti, constanti, & ardenti pre-

ti precatione? Quam orandi rationem tenuit & Propheta Moyses, cum ardentem inuocaret Dominum, & iratum laboriose placaret, ut sceleratus populus poenas non lueret peruicaciae suae. Nam velut renitentem, & ad vindictam paratum Deum ita suis precibus mutauit, ac flexit, ut is quasi vim passus, atque ab orante superatus responderit, Dimitte me, ut irascatur furor meus. Nec est dissimile, quod Ieremiae precanti respondit iratus Deus. Non obsistas mihi, quia non exaudiam te. Dei enim potentiam serui preces impediabant, inquit Hieronymus. Cur ergo non libenter, & frequenter mea & aliorum lugentium, siue poenas promerentium causa preces fundam, licet optatam gratiam non statim impetrem?

Deinde ad alia conuersus remedia, cum rerum circumspecto statu, vidisset maximè destitui eas regiones & salutaribus libris, & idoneis viris, qui operam, vocemque viuam conferrent: ad hæc duo præsidiorum capita ita curam aduertit, ut haud temerè quisquam de Germania melius in alterutro meritis sit. Nam præter raræ utilitatis monumenta, quæ ipse edidit, quoscunq; nancisci potuit ad scribendum idoneos omni ope incitauit,

Librorum bonorum inopia solertissime subleuat.